

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

LXII. Wichboldvs. XLI. Arch. XXV. Elector.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

non verò armis cum civitate agendum ritè persuasus, pacem dedit & impetravit, cum Phrygibus doctus sapere. Annis 14. veriùs pugnavit, quàm quievit: excipe annum mortis 1275.

LXI. SIFFRIDVS, XL. ARCH.
XXIV. ELECTOR.

Siffridus ex præclaro Westerburgorum stemmate ortus, institit cruentis Engelberti II. vestigiis, aut longè superavit, gladio magis, quàm consilio usus, ut vim vi frangeret. Quare haud veritus arma ipse induere, & in arenam descendere, at in eadem captus ab hoste Montensi Comite Adolpho, annis 7. libertatem frustra desideravit: tandem verò liberatus, mox totis viribus redintegrato bello ea fortunâ certavit, ut Adolphum inter victos atque captivos ductum, talionis poenam subire mandârit modo planè barbaro. De fine captivitatis desperandum erat ante omnia alia Adolpho; modum ut mitigaret victor, vix ausus est sperare, præsertim cùm ferreæ caveæ nudum Comitis corpus inclusum, & melle oblitum vespis & muscis patere iussit, exemplo inter hostes Christianos hæcenus inaudito. Hujus Electoris etiã causâ interdicto Ecclesiæ subiecta Colonia multo languit tempore. Annis 24. non sedit, sed sæviit ad annum 1298. usque.

SECULUM XIV.

LXII. WICHBOLDVS, XLI. ARCH.
XXV. ELECTOR.

Wichboldus ex Illustrium Baronum de Holte natus sanguine, & Colonia legitimis in Archipræsulem electus calculis, omnem quamprimum movit lapidem, ut Metropolis sua interdicto soluta, ovis instar perditæ reduceretur ad pastorem suum. Laudem hanc unam & maximam
Wich-

Wichboldi reliquit Colonia posteris. Annis 7. fuit Elector an.
1306. terræ mandatus.

LXIII. HENRICVS II. XLII. ARCH.
XXVI. ELECTOR.

Sepulto Wichboldo electores Canonici in tres partes abi-
erunt; pars nimirum prima Wilhelmum Juliacensem, pars
altera Reinaldum Westerburgicum, pars reliqua Henri-
cum Virneburgicum, tres Comites in Præsulem suum delegerunt.
Nodum Gordium jure dicere poterant litem hanc gravissimam,
quam dum nequît solvere consilio, gladiô Henricus dirupit;
post casum enim in pugna Frandensi Wilhelmum, Romam, aut
verius Avenionem properavit, ubi à Clemente denique post per-
actam pœnitentiam, & exhibita habilitatis suæ argumenta est con-
firmatus. Eadem tempestate Imperii Electores de eligendo, &
mox electo novo Cæsare inter sese certabant primo calculis, mox
verò armis: pars enim Ludovicum Bavarum, pars altera Frideri-
cum Austriacum à se electum propugnavit. A Friderico stetit
Henricus, quem idcirco Bonnæ coronavit Imperatorem, rin-
gente parte altera. Inter turbas itaque Imperii transigenda fuit ætas
Henrico ferè annis 26. quibus Coloniæ Sedem tenuit mortuus
an. 1331.

LXIV. WALRAMVS II. XLIII. ARCH.
XXVII. ELECTOR.

Walramus Juliacensis Comes, fortissimos præ alijs sensit
hostes Ludovicum Bavarum & Adolphum Marchiæ
Comitem Leodiensem Episcopum. Contra hunc
sententiam dixit Joannes XXII. Romanus Pontifex Walrami
quondam Bononiæ condiscipulus. Contra Bavarum pro Wal-
ramo pugnavit Clemens VI. ad quem in Galliam ubi pervenit
profugus Walramus, sepulchrum invenit, an. 1349. postquam
Elector vixit an. 18.

LXIV.